

и самъ Петръ тръгна съ досета дружинѫ за да направи свадбѫ-тѫ. Кога наближи Петръ до Влахернѫ, Императоръ-тъ излѣзе на срѣщѫ му и го пріе съ голѣмѫ честь. Подиръ това свадба-та ся захвана съ голѣмѫ веселбѫ и на 26 Септемвриа Петръ ся венчя съ Марію, нарѣченю послѣ *Ирина*, отъ Патріарха Стефана, въ черквѣ св. Богородицѫ, дѣто присутствува самъ Императоръ-тъ съ фамилію-тѫ си и съ всичкыя Сенатъ. Слѣдъ венчаніе-то станахѫ голѣмы угощенія, въ които ся веселихѫ Гърци и Българе и пиха за здравіе на Младоженцы-ты; а послѣ окончаніе-то на свадбенски-ты веселія Петръ и Марія ся испроводихѫ съ голѣмѫ славѫ за въ Великий Прѣславъ.

Между това Петрови-ти противници, ядосани отъ сродяваніе-то на Българскѫ-тѫ царскѫ кръвь съ Гърцкѫ-тѫ, подигнѣхѫ ся и провъзгласихѫ за царь Михаила Симеоновъ. Въ това врѣмѧ у Български-ты господарства въ Унгарію, Сърбію и Македонію ся появихѫ бунтове и Михайловы-ты войски навсѣкѫдѣ зехѫ прѣднинѫ въ борбы-ты, та когато ненадѣйно умрѣ Господаръ-тъ имъ Михаилъ, бѣхѫ завладѣлъ цѣлѣ западнѫ Българію до Никополь. По Михайловѣ-тѫ смъртъ бунтъ-тъ въ Българію ся потаи, нѣ слѣдъ малко врѣмѧ пакъ друго възмѣщеніе ся появи отъ странѣ на другыя Петровъ братъ, *Ивана*, кой-то завидѣ брату си и пожела да му отнѣме царскѫ-тѫ коронѫ; а на това много му помогна избухнѣлый бунтъ, който отъ день на день ся усиливаще противъ Петра. Тогази послѣдній, като